

עת"א 13527/04/16 - פרונסואה אביטבול נגד שרות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 16-04-13527 אביטבול(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זימוניים ואח'

בפני כבוד השופטת עמיתה ק. רג'יניאנו
העוטר פרונסואה אביטבול ע"י עו"ד שני דרי
נגד

המשיב שרות בתי הסוהר

החלטה

1. העוטר נדון למאסר עולם. נשא מאיסרו מאוקטובר 2006. מסווג לקטgorיה א'. מוחזק באגף התורני (אגף 16).

2.

ענינה של העירה - התנהלות ימי ביקורי משפחות בבית סוהר "ריםונים".

העוטר טוען כי המבקרים מעוכבים זמן ארוך טרם כניסה לביקור, כי מקום המתנתת המבקרים אינו מקורה ועל כך שהאסירים מחויבים לנעול כפכפים, תחת גשלים סגורות בזמן הביקור.
כדוגמה, העוטר תיחס בעירה לארבעה ימי ביקור.

לטענתו, ב-28.12.2015 נרשמו המבקרים בשעה 10:00 ונכנסו לביקור בשעה 12:30.

בתאריכים 21.3.2016, 4.1.2016, 11.1.2016 ו- 11:30, 11:50 ו- 11:20 (בהתאם).
בשעה 10:00 נרשמו המבקרים בשעה 10:00 ונכנסו לביקור.

3. באשר לכפכפים, נטען בעירה כי ההחלטה איןנה סבירה וכשם שהפקודה מורה שאסיר צריך להופיע בבית המשפט לבוש מלא, נקי, מסודר ובנעליים, יש לנוהג כך גם כאשר מדובר בביקורי משפחות.

4. המשיב מתנגד ל渴בלת העירה.

בכתב התשובה מפנה המשיב לפקן"צ 04.42.00 שענינה "סדרי ביקור אצל אסירים". (להלן הפקודה)

עמוד 1

© verdicts.co.il - דין זכויות שמורות

לטענת המשיב תהlixir הבדיקה, כמפורט בסעיף 15 לפקודה, מחייב מספר בדיקות והוא אורך זמן, כשמדבר ב-100 מבקרים המוזמנים לאotta שעה.

לענין מקום המתנת המבקרים, נטען, כי המבקרים ממתיינים תחת קורת גג ובמקומם קבועות פרוגולות לצד החומה.

נטען, כי החיוב לאסירים לנעול כפכפים בעת הביקור קבוע בנהול מקומי המופעל בעת ביקורים פתוחים בלבד וכן לשמור על ביטחון בית הסוהר ומניעת אירועים שליליים מעצם העובדה האסירים נעולים בנעלי ספורט כפי שארע בעבר.

.5. בדין בפני ביום 20.12.16 חזו העוטר והמשיב על עיקרי הטיעון.

.6. בתום הדיון ביקשתי התייחסות המשיב בכתב לשני נושאים:

א. תהlixir תחילת הבדיקה של המבקרים (הערה: בפרוטוקול הדיון נרשמה המילה תאריך במקום תהlixir - ק.ר.)

ב. להסביר מתוקף איזו הנחיה או גוֹל נאסר על אסירים לביקור פתוח לנועל נעליים או סנדלים ולהתיזב לביקור בכפכפים בלבד.

.7. בהודעת המשיב (מיום 27.12.2016) ציין ב"כ המשיב, כי הגיע לביקור באגף התורני בו שוהה העוטר הינה משעה 10:00 עד 10:20. זמן הכניסה בשעה 11:00. לאחר הגיעו והרישום מתבצע הבדיקה (קבלת ציוד וחיפוש מדויק), האורך זמן רב, (יותר מאשר באגפים הרגילים) בגל ריבוי המבקרים באגף התורני.

בכל הקשור למקום המתנה, נטען כי המקום מקורה ומבקרים אינם חשופים לשימוש או לגשם.

באשר ליציאת האסירים לביקור עם כפכפים, ציין ב"כ המשיב כי ממענה שנייתן על ידי קצין אג"מ בבית סוהר "רימונים" עולה כי לא מדובר בנהול כתוב אלה בהנחיה שניתנה בעלפה על מנת למנוע מקרים של הברחות בדרך של החלפת נעליים, למנוע או לצמצם את אירועי הקטטות בין אסירים ועל מנת להקטין את סיכון הבריחה, כיוון שיתור קל לאסיר לבrhoח עם נעליים סגורות.

.8. בתגובה, טענה ב"כ העוטר, כי מבקרים המאחרים בפרק זמן קטן מ-20 דקות מנענעם כניסה לביקור ולאUPI שיטען ב"כ המשיב שניתן להגיע עד שעה 20:20.

נטען כי העבודה הרישום והבדיקה מוטלת על אחריות רישום אחת וכל עוד לא יתגבר כוח האדם

במקרים הטובים, רק למשר שעיה אחתה.

באשר להנחיה המורה לאסירים הגיעו לביקור הפתוח במקומות, נטען כי מדובר בהנחיה בלתי סבירה כאשר לשב"ס אמצעי אבטחה רבים למנוע החדרת חפצים בנעלים של המבקרים והחלפתם בנעלים של אסירים וכשם שהם מגיעים למפגשים עם עורci דין בנעלים, אין למנוע מהם לנעול נעלים בעת הביקור.

ד

9. אקדמיים ואומרים כי ב"כ המשיב לא התייחס לתאריכים הספציפיים שפורטו בעיתירה (ניתן היה לבדוק זאת ביוםן הביקורים). ההתייחסות הייתה כללית ועיקר הטיעון היה כי בהתחשב בנסיבות הקשורות בריבוי המבקרים באגף התורני, כוח האדם, פרוצדורות הרישום והצורך בבדיקה קפדנית, העיכוב בהכנסת המבקרים יכול להגיע לפרק זמן של פחות או יותר של חצי שעה, שהוא זמן סביר.

-domani כי לא ניתן לקבוע בפועל או בהחלטה שיפוטית מהו בדיקן פרק הזמן הדרוש לשב"ס לבצע את כל תהליך הבידוק המתחייב מכוח סעיף 15 לפחות לגבי הכנסת המבקרים לכלא. ברור כי תהליך זה חייב והבידוק אורך זמן לא ניתן להכניס את המבקרים מיד עם הגעתם לכלא. העיכוב שהוא מחייב המציאות, צריך להיות סביר.

בהתחשב בנסיבות, וambilי קבוע מסמירות, אני סבורה כי עיכוב של חצי שעה פחות או יותר הוא עיכוב סביר.

לא סביר בעיני יעקוב המבקרים לפרק זמן העולה על שעה עד שעתיים וחצי כפי שטען העותר.

ביום עמוס במיוחד, או בעיתו במיוחד (יש כאן ראי לבחן כיצד ניתן לצמצם את זמן הבדיקה של המבקרים).

רשמתי בפני הودעת המשיב כי בא恭敬 התורני ניתנת למקרים האפשרות להגיע עד השעה 20:10 מבל' שהדבר ייחשב איכון המהווה עילה לביטול הביקור.

- מבחן המתנה המבגרים .10

סעיף 14א. לפקודה מורה: "מקום המנתת המבקרים יהיה תחת סככה לשם הגנה מפני שימוש, רוחות וגשם".

ב-17.2 עשתי ביקור בכניסת מבקרים רימונים ב- שער דרום.

המקום מקורה. מסוף הביקורים נמצא במרחק מספר מטרים ממוקם המתנה. למסוף הביקורים מוביל שביל קצר, לא מקורה. במקום שני מסופים. גגון קטן מעלה עדמת המסוף. מקום המתנה עונה על דרישות הפקודה, לפיכך לא מצאתו ממש בטענה זו.

עם זאת, לא לモתר לציין כי ברגע אויר קיזוני, של רוחות או שרב, השהייה מתחת לסוכה אינה בלתי נעימה, בלשון המועטה, יש לעשות הכל כדי להקטין ככל שניתן את זמן המתנה.

11. יציאת אסירים לביקור בכבכפים.

הנחייה זו אינה מוסדרת בפקודות נציבות. כפי שעולה ממענה שניתן על ידי קצין אג"מ בבית סוהר "רימונים", מדובר בהנחייה שניתנה בעלפה (להלן: "המענה").

לא ברור מהמענה מי נתן את ההנחייה ומה היקף תכלתה. בהתייחס לכתב התשובה מדובר בנוהל מקומי המתיחס לבית סוהר רימונים בלבד. לא ברור, מה הנתונים שהיו בפניו נתונים ההנחייה שהצדיקו הנחייה כגון זו.

במהלך ביקור במקום שעשית כאמור, נוכחתי לדעת שתהlixir היזהו והבדיקה של המבקרים נעשה בקפידה רבה. הבדיקה כוללת בדיקת כל החפצים, שיקוף הגוף והנעליים ולבסוף גם מישוש הגוף בחדר נפרד וסגור. הכל נעשה בפיקוח של מספר סוחרים.

הפגש בין האסיר והמבקרים, בבדיקה הפתוח, מתקיים בחדר נפרד תחת עיניהם הפקחות של מספר סוחרים.

הנימוקים שפירט המשיב להנחייה זו, לא מצדיקים הנחייה עצמה, בהתחשב בכל האמצעים הננקטים ע"י שב"ס עובר להכנסתם של המבקרים לחדר הבדיקה. לא הובאו בפניו נתונים המצביעים על נסיבות ברירה של אסירים במהלך הבדיקה, או קטעות בין אסירים, ונסיבות הברירה, שהיא בהם כדי להוכיח הנחייה זו. אפילו אם היו כאלה בטוחני שמדובר במקריםבודדים וחיריגים, גם הם להש>((פטי לא מצדיקים הנחייה זו.

הפגש בין האסיר ואורחיו כשהוא נועל כפכפים אינו מכבד לא את האסיר ולא את אורחיו.

תקיינו ויעדו של שב"ס הינו אחזקת אסירים ועצורים במשמורת בטוחה ונאותה תוך שמירה על חייהם, כבודם ומילוי צרכיהם הבסיסיים לרבות מניעת בריחתם.

שייקוף הנעלים נותן מענה לחשש של החלפת חפצים או הברחתם.

הטענה המתיחסת לצמצום האפשרות לקטטות בין אסירים, לא מובנת לי כלל.
האם מתאפשר על הדעת לאסור על כל האסירים בבית הסוהר לנעל נעל ספור על מנת לצמצם את
איירועי הקטטות בין האסירים?

סבירמו של דבר, מכל האמור לעיל הגעתו למסקנה כי ההנחה האוסרת על אסירים להגיע לביקור
הפתוח בנעלי ספור ומחיבת אותם להגעה בככפפים הינה בלתי סבירה ואני מורה על ביטולה.

ההחלטה בנושא זה תיקנס לתקף תוך 7 ימים.

המציאות תשלח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

העתק ההחלטה תועבר לעותר.

ניתנה היום, י"ב שבט תשע"ז שבט 08 פברואר 2017, בהעדך
הצדדים.